

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2Dnia 7 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Ewa Taberska

Sędziowie: Hanna Bartkowiak

Mariusz Sygreła

2.1 Protokolant prot. sąd. Patrycja Makuch

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Nowe Miasto w Poznaniu Anny Felenberg

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2020r.

sprawy S. P. (1) oskarżonego o przestępstwo z art. 231 § 2 kk w zbiegu z art. 18 § 2 kk w związku z art. 231 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk;

3i sprawy J. P. (1) oskarżonego o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w związku z art. 231 § 2 kk;

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 4 marca 2020r. sygn. akt II K 359/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego J. P. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 231 §1 k.k. i w związku z tym uchyla orzeczenia zawarte w punktach IV, V, VI i VII w części dotyczącej tego oskarżonego;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od oskarżonego S. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa wydatki sądowe za postępowanie odwoławcze w 1/2 części i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 3180,00 złotych;

4. kosztami procesu w sprawie oskarżonego J. P. (1) za I i II instancję obciąża Skarb Państwa.

Mariusz Sygreła Ewa Taberska Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 541/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	2		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Pile z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt II K 359/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X		XXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

XX	XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX
0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
XXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
XXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
13.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC			

**ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1	II. 1 Zarzut obrońców oskarżonego S. P. obraży przepisów postępowania w postaci art. 7 i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 17 ustawy o CBA w zw. z art. 2, art.7, art. 30 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RPoraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez przyznanie waloru dowodu obciążającego oskarżonego w sprawie i czynienie w tym zakresie ustaleń faktycznych niekorzystnych dla oskarżonego S. P. na podstawie materiałów w postaci nagrań i stenogramów rozmów komunikatów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

kontroli operacyjnych („...2/3/4-PO” podjętych i prowadzonych wobec oskarżonego z naruszeniem dopuszczalnych prawem ram tychże czynności.

II.2.

Zarzut obrońców S. P. obrazy przepisów postępowania w postaci art. 17 Ustawy o (...) w zw. art. 7 k.p.k., art. 393 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 2, art. 7, art. 45 ust. 1 Konstytucji w zw. z art. 6 ust. 1 Konwencji i Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności,
poprzez wykorzystanie jako dowodu w postępowaniu materiałów uzyskanych w toku kontroli operacyjnych „TRASZKA-2/3/4-PO” i w konsekwencji oparcie

zaskarżonego
rozstrzygnięcia
na tym materiale
bez dokonania
przez Sąd I
instancji
uprzedniej,
wszechstronnej
weryfikacji tego
materiału pod
kątem
prawidłowości
oraz legalności
jego pozyskania
oraz
udostępnienia
dla potrzeb
niniejszego
procesu,
pomimo tego, że
w
przedmiotowej
sprawie nie
zostały
dochowane
warunki
legalności
zastosowania
środków
kontroli
operacyjnej
przewidziane w
ustawie o CBA i
materiał ten jako
pozyskany w
istocie
nielegalnie nie
mógł stanowić
podstawy
czynionych w
sprawie ustaleń
faktycznych,
dlatego, że:

a) przy
wykonywaniu
kontroli
operacyjnej
„TRASZKA-2/3/4-
PO” podjętej

przez funkcjonariuszy (...) Delegatura w P., w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw, uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, brak było jakichkolwiek dowodów wskazujących, aby inne środki okazały się bezskuteczne albo nieprzydatne, co stanowi na gruncie przepisu art. 17 ust. 1 w zw. z ust. 3 Ustawy o (...) warunek sine qua non wydania przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowienia zarządzającego kontrolę operacyjną;

b) brak materiałów uzasadniających potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej w niniejszej sprawie, które stanowić winny podstawę wniosku, o którym mowa w

	<p>art. 17 ust. 1A Ustawy o CBA;</p> <p>c) brak dowodów uzasadniających podjęcie kontroli operacyjnej w trybie art. 17 ust. 3 ustawy CBA, tj. przypadek niecierpiący zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>W pierwszej kolejności podnieść należy, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie S. P. (1), oraz wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, dokonując następnie na</p>			

ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych, tak co do samego przebiegu zdarzenia, jak i rozstrzygając kwestie sprawstwa i winy, czy kwalifikacji prawnej czynu przypisanego temu oskarżonemu.

Także postępowanie dowodowe odnośnie tego oskarżonego, zostało przeprowadzone z należytą starannością i poszanowaniem proceduralnych zasad obowiązujących w polskim procesie karnym. Ocena materiału dowodowego zaprezentowana przez Sąd Rejonowy co do zarzucanego oskarżonemu czynu została dokonana z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k., jest oceną wszechstronną i bezstronną,

która w szczególności nie narusza granic swobodnej oceny dowodów i jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd Okręgowy przede wszystkim nie stwierdził, by materiały w postaci nagrań i stenogramów rozmów komunikatów kontroli operacyjnych „TRASZKA – 2/3/4 – PO” podjętych i prowadzonych wobec oskarżonego S. P. (1) zostały uzyskane nielegalnie i pozostawały w sprzeczności z treścią art. 17 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym w zw. z art. 2, art. 7, art. 30 i art. 45 ust. 1 Konstytucji czy też art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Ocena stawianych w tym zakresie przez obrońcę oskarżonego S. P. (1) zarzutów, łączy się nierozdzielnie z oceną zeznań świadka I. Z. (1) - i z chronologią wniosków i decyzji stanowiących element materiałów niejawnych.

I tak przede wszystkim I. Z. (1) w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w dniu 6 listopada 2019r. - k. 793v- 795v, po odczytaniu jej zeznań z postępowania przygotowawczego celem doprecyzowania, podtrzymała swoje zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym w dniu 27 marca 2018r. - k. 5 -8 oraz w dniu 14 czerwca 2018r. - 180 - 182. Świadek ta w pierwszym przesłuchaniu wskazała, iż pomiędzy konkursami na

stanowisko
administratora
(...) w F., a
więc między 24
stycznia 2018r
a 24 lutego
2018r. kiedy to
został ogłoszony
II konkurs na
to stanowisko
i po rozmowie
ze Starostą P.,
zadzwoiła do
Delegatury (...)
w P..

Podczas
przesłuchania na
rozprawie w
dniu 6 listopada
2019r. – 793v, I.
Z. (1), na skutek
zadawanych jej
przez obronę
pytań o tzw.
„współpracę z
(...), była
zdenerwowana i
wskazała, że
pewne terminy
mogą jej się
mylić i nie
pamięta
kolejności
zdarzeń.
Podtrzymała
jednakże
zeznania z 27
marca 2018r.

Zeznania te
zostały, co do
czasu i faktu,
potwierdzone
przez E. K. (1)
i Sąd Okręgowy
nie znalazł w
zeznaniach tych
świadków
niespójności,

które świadczyły
by o tzw.
„współpracy”
tych osób z (...)
i to w powodów
politycznych,
sugerowanych
przez obrońcę w
apelacji.

Zatem materiał
dowodowy był,
zdaniem Sądu
Okręgowego,
wystarczający do
przyjęcia, że dwa
postanowienia
Sądu
Okręgowego w
Warszawie z
dnia 23 lutego
2018r. miały
wystarczająca
podstawę
faktyczną i
prawną.

Centralne Biuro
Antykorupcyjne
bowiem zostało
poinformowane
przez I. Z. (1) o
nieprawidłowej
ingerencji
vicestarosty w
konkurs na
Administradora
(...) w F. między
24 stycznia
2018r. a 24
lutego 2018r.
(daty ogłoszenia
konkursów) i
wszystkie
czynności (...),
związane z
uzyskaniem
pisemnej zgody
Prokuratora
Generalnego

oraz Sądu Okręgowego w Warszawie, zostały dokonane na długo przed dniem 27 marca 2018r., tj. przed przyjęciem ustnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa złożonego przez I. Z. (1).

Oczywistym jest zatem, że kontakt telefoniczny I. Z. (1) z (...), uruchomił potrzebę działań operacyjnych, o których mowa w 17 ust 3 Ustawy o (...), a analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie pozwala Sądowi Okręgowemu na pewne stwierdzenie, iż w lutym 2018r. podjęcie decyzji o przeprowadzeniu kontroli operacyjnej TRASZKA było w pełni zasadne i istniały dostateczne przesłanki zarządzenia tej kontroli operacyjnej,

albowiem
zaistniały
dowody
uzasadniające
podjęcie kontroli
operacyjnej w
trybie art. 17 ust.
3 ustawy CBA.

Sąd Rejonowy
ocenił ten
materiał
dowodowy
zatem
prawidłowo, a
Sąd Okręgowy,
mimo
podniesionych
zarzutów nie
miał zastrzeżeń
co do w
prawidłowości
działania (...) w
niniejszej
sprawie. Sąd
Okręgowy
natomiast, ani
też Sąd
Rejonowy nie są
uprawnieni do
badania
legalności, czy
prawidłowości
działania (...) w
innych
sprawach.

Wniosek

1. Wniosek o
zmianę
zaskarżonego
wyroku w
zaskarżonym
zakresie poprzez
uniewinnienie
oskarżonego S.
P. od
popelnienia

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadny

<p>zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozwiązania Sądowi Rejonowemu w Pile.</p>			
<p>Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższych zarzutów.</p>			
Lp.	Zarzut		
2	<p>II. 3</p> <p>Zarzut obrońców S. P. naruszenia przepisu art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

**167 k.p.k. w
zw. z art. 366**

k.p.k. poprzez
zaniechanie
przez Sąd I
instancji
podjęcia z
urzędu
inicjatywy
dowodowej i
przeprowadzenie
dowodu z:

a) regulaminu
konkursu na
stanowisko
Głównego
Administratora
Domu Pomocy
Społecznej w
F., do którego
dostarczenia
zobowiązała się
na rozprawie
dnia 6 listopada
2019 r. świadek
I. Z. (1),

b) Statutu (...) Centrum
Pomocy (...) w
P.,

c) Regulaminu
Organizacyjnego
(...) Centrum
Pomocy (...) w
P. na okoliczność
ustalenia
zakresu i rodzaju
(treści)
uprawnień
oskarżonego, w
związku ze
sprawowaniem
przez niego
przy pomocy
(...) Centrum
Pomocy (...) w
P. nadzoru nad

	<p>Domem Pomocy Społecznej w F., na okoliczność ustalenia zakresu i rodzaju (treści) uprawnień oraz obowiązków Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w F. I. Z. (1),</p> <p>co uniemożliwiło zdaniem skarżących, wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy oraz dojścia przez Sąd I instancji do prawdy materialnej w niniejszej sprawie, jak również naruszyło prawo do obrony.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>W niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania, że I. Z. (1) działała na zlecenie (...), czy była instruowana przez</p>			

funkcjonariuszy
(...) co do
sposobu
prowadzenia
rozmów z
oskarżonym i
korzystania z
technik
manipulacji, by
bezpodstawnie
pomóc
oskarżonego S.
P. (1) o
przestępstwo w
ramach walki
politycznej, tj.
zdyskredytowania
go w
zbliżających się
wówczas
wyborach
samorządowych.

Zeznania I. Z.
(1) opisujące
wcześniejsze
kontakty z
oskarżonym P.
przed
telefonicznego
zawiadomienia
(...), w pełni
korespondują z
treścią nagrań
operacyjnych.

Wynika z nich
konkretny
zamiar
oskarżonego
dotyczący
oczekiwań
wobec I. Z.
(1) i innych
osób mających
„wesprzeć”
oskarżonego w
zamyśle
„ przekonania
„ I. Z. (1)
dotyczącym A.

M. (1). Sposób w jaki oskarżony przeprowadza te rozmowy, pomijając oczywiste wulgaryzmy, daleki jest od uznania, że jest przez kogokolwiek manipulowany. Wyraża się doniośle, władczo i w sposób nie znoszący sprzeciwu, wskazując jednoznacznie czego oczekuje od Dyrektora (...) w zakresie sposobu przeprowadzenia konkursu i jego wyniku i ujawnia jakie mogą jej grozić konsekwencje służbowe.

Fakty te zresztą potwierdzili w swoich zeznaniach m.in. K. S. (1), M. B. (1), B. P. (1), K. W., czy wreszcie sama A. M. (1).

Podnieść przy tym należy, że cały materiał dowodowy, w tym operacyjny dotyczy jednej konkretnej sprawy, to jest zatrudnienia A.

M. (1) w strukturach opisanych w przypisanym oskarżonemu czynie, co było od początku w zainteresowaniu (...), po tym jak I. Z. (1) poinformowała służby o takich działaniach vicestarosty, wykraczających już w jej mniemaniu poza jego kompetencje służbowe.

Sąd Okręgowy nie znalazł także podstaw do kwestionowania dokumentów zgromadzonych w sprawie i nie uznał, by jakiegokolwiek jeszcze inne dokumenty były przydatne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że I. Z. (1) w sposób wystarczający i wiarygodny przedstawiła zasady konkursu na Administratora (...) jak również wskazała, iż regulaminu postępowania w tym zakresie nie

ma. Świadek
– k. 802 i
dalsze przysłała
dokumenty, na
bazie których
przeprowadzono
nabór na
stanowisko
głównego
administratora
w (...) w F.. Jak
wynika z pisma
przewodniego z
dnia 8.11.2019r.,
w posiadaniu
(...) jest plan
pracy komisji,
który spełnia
w tej jednostce
rolę regulaminu.
Dokumentacji w
postaci
Zarządzenia
Dyrektora (...),
Plan pracy
komisji ,
ogłoszenie o
naborze, czy
wreszcie Ustawa
o Pracownikach
Samorządowych
Dz.U. z 2019r.
poz.1282, art.
11-15.

Zdaniem Sądu
Okręgowego
zatem I. Z.
(1) wywiązała
się z podjętego
na rozprawie
- k. 795
zobowiązania
dostarczenia
dokumentów, w
oparciu o które
przeprowadzone
zostały konkursy
na stanowisko

Głównego
Administratora.

Brak zatem
konkretnego
dokumentu w
postaci
regulaminu
konkursu na to
stanowisko, w
żaden sposób
nie ekskulpuje
oskarżonego w
zakresie zarzutu
wykroczenia
poza
przysługujące
oskarżonemu
kompetencje
służbowe.

W aktach sprawy
znajduje się
także Regulamin
Organizacyjny
Starostwa
Powiatowego w
P. oraz i uchwały
w zakresie jego
zmian, czy
wreszcie
Uchwały
Zarządu Powiatu
w P. w sprawie
podziału zadań
i kompetencji
pomiędzy
etatowymi
członkami
Zarządu Powiatu
w P.. Wg. tych
dokumentów
Wicestarosta P.
bezpośrednio
nadzoruje i
koordynuje
jednostki
działające w
zakresie pomocy
społecznej.

Nadzór i koordynacja, to nie ingerencja w konkurs, który musi odbywać się bezwzględnie, w ramach odpowiednich kompetencji kandydatów i pod nadzorem odpowiedniej komisji. W przeciwnym razie, w kompetencjach wicestarosty byłoby wprost powoływanie wskazanej przez siebie osoby na konkretne stanowisko i wówczas przeprowadzenie konkursu na Głównego Administratora byłoby zbędne.

Jak słusznie ustalił Sąd Rejonowy I. Z. (1) miała pełne prawo do przeprowadzenia konkursu w ramach ustalonych już kanonów i to samodzielnie. Oskarżony natomiast ewidentnie ingerował w przeprowadzenie konkursu, a następnie mimo pozytywnej

opinii o jego przeprowadzeniu dokonanej przez M. B. (1), żądał unieważnienia tego konkursu, albowiem nie wygrała go osoba przez niego rekomendowana, czy wręcz polecona na to stanowisko a nadto oskarżony polecił sporządzenie projektu uchwały zarządu w sprawie odwołania I. Z. (1) z funkcji Dyrektora i to bez żadnych konkretnych zarzutów merytorycznych.

Nadzór i koordynacja, do czego był uprawniony oskarżony P., nie dawała oskarżonemu kompetencji do nieuprawnionej ingerencji urzędniczej w przeprowadzenie konkursu przez dyrektora placówki na stanowisko w tej placówce. Oskarżony zresztą nie miał zastrzeżeń do dotychczasowych zasad konkursowych w

(...) w F.
i nie określił
innych ram
konkursowych,
lecz dążył do
złamania zasad
dotychczasowych
co musiało by
się wiązać z
niedopełnieniem
obowiązków
oraz
przekroczeniem
uprawnień przez
I. Z. (1), co
oczywiste na
szkodę interesu
publicznego,
która słusznie
zdecydowała się
na
zawiadomienie o
tym fakcie (...).

Sąd Okręgowy
nie znalazł
podstaw do
uznania, by
materiał
dowodowy
musiał zostać
wzbogacony, czy
uzupełniony o
dokumenty
związane z
działalnością
(...) Centrum
Pomocy (...) w
P., albowiem
zakres i rodzaj
uprawnień oraz
obowiązków
Dyrektora Domu
Pomocy
Społecznej w F.
I. Z. (1) został
dostatecznie
wskazany w
osobowym
materiale

<p>dowodowym i nie budzi on wątpliwości Sądu Okręgowego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozwiązania Sądowi Rejonowemu w Pile.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd</p>		

Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższego zarzutu			
Lp.	Zarzut		
3	<p>II. 4</p> <p>Zarzut obrońców S. P. naruszenia przepisów art. 410 k.p.k. w zw. z art. 8§ 1 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k. poprzez nierozważanie całokształtu okoliczności ujawnionych w przedmiotowej sprawie przemawiających na korzyść oskarżonego S. P. (1) i oparcie ustaleń faktycznych jedynie na fragmentach zebranego materiału dowodowego niekorzystnych dla tego oskarżonego, jak również niezawarcie w treści uzasadnienia wszystkich elementów, które zgodnie z</p>	# zasadny	
		# częściowo zasadny	
		# niezasadny	

art. 424 § 1 k.p.k.
powinny się w
nim znaleźć,
przejawiającą się
w :

a) niewskazaniu
wyraźnych i
spójnych
kryteriów, w
oparciu o które
Sąd I instancji
uznał jedne
dowody za
wiarygodne, a
innym tego
przymiotu
odmówił;

b) niewskazaniu
w uzasadnieniu
wyroku, w jaki
sposób doszło
do zrealizowania
przez
zachowanie
oskarżonego
znamion
przestępstwa
określonego w
art. 231 §1
i 2 k.k., co
w konsekwencji
uniemożliwia
ustalenie, czy
działanie
oskarżonego
wyczerpało
znamiona czynu
z art. 231 § 1
k.k. w zbiegu z
art. 18 § 2 k.k.
w zw. z art. 231
§ 1 k.k. w zw. z
art. 11 § 2 k.k., a
w szczególności,
czy zostało
zrealizowane
znamie działania
na szkodę

interesu
publicznego lub
prywatnego oraz
znanie działania
na szkodę
interesu
publicznego lub
prywatnego oraz
znanie zamiaru
osiągnięcia
korzyści
majątkowej, co
niweczy
możliwość
polemiki przez
obrońców z tak
sporządzonym
uzasadnieniem
wyroku, a także
kontrolę
instancyjną;

c)
nieodniesieniu
się przez Sąd
I instancji do
legalności
dwóch
postanowień
Sądu
Okręgowego w
Warszawie z
dnia 23 lutego
2018 r. sygn.
akt XVIII K
opr-155/
CBA/2018 oraz
sygn. akt XVIII
K opr-156/
CBA/2018, w
szczególności
niezweryfikowaniu
czy
przedmiotowe
postanowienia
poprzedzone
były wnioskami
złożonymi przez
Szefa (...)
po uzyskaniu

pisemnej zgody
Prokuratora
Generalnego,
zawierającymi
materiały
uzasadniającymi
potrzebę
przeprowadzenia
kontroli
operacyjnej, a
także
niezbadaniu
przez Sąd I
instancji czy
inne środki
okazały się
bezskuteczne
albo
nieprzydatne, w
szczególności, iż
zawiadomienie o
możliwości
popelnienia
przestępstwa
złożone było
przez I. Z.
(1) dnia 27
marca 2018 r.,
a postanowienia
Sądu
Okręgowego w
Warszawie
zarządzające
kontrolę
operacyjną
wydane były już
dnia 23 lutego
2018 r., a zatem
uchybiecie przez
Sąd I Instancji
obowiązkowi
samodzielnego
rozstrzygnięcia
zagadnienia
prawnego w
przedmiocie
istnienia
dostatecznych
przesłanej
zarządzenia

kontroli operacyjnej na gruncie art. 17 ust. 3 Ustawy o (...),

d) nierozważeniu przez Sąd I instancji, czy świadek I. Z. (1) nie była instruowana przez funkcjonariuszy (...) co do sposobu prowadzenia rozmów z oskarżonym, korzystania z technik manipulacji, a jeśli tak to jakich, na wszystkich etapach kontaktu z oskarżonym, co w konsekwencji czyni działania funkcjonariuszy nielegalnymi, a pozyskany w wyniku kontroli operacyjnej „TRASZKA-2/3/4-PO” materiał dowodowy nie może być podstawą wydania wyroku skazującego,

e) nierozważeniu przez Sąd I instancji, czy działania funkcjonariuszy (...) były zgodne

z ustawą o (...), podczas gdy z analizy materiału dowodowego wynika, iż po pierwsze nie istniały dostateczne przesłanki do rozpoczęcia kontroli operacyjnej w niniejszej sprawie, a nadto zeznania świadków w szczególności I. Z. (1) oraz E. K. (1) były wewnętrznie niespójne oraz wzajemnie sprzeczne, co z kolei mogło wskazywać na współpracę świadków z (...) oraz prowokowanie przez świadków zachowań oskarżonego w celu doprowadzenia do odpowiedzialności karnej S. P. (1) ze względu na tło polityczne oraz zamiar zdyskredytowania S. P. (1) w zbliżających się wyborach samorządowych, co w konsekwencji pozbawia działania

	<p>funkcjonariuszy (...) znamion legalności, a tym samym uniemożliwia użycie zdobytego w wyniku kontroli operacyjnej „TRASZKA-2/3/4-PO” materiału dowodowego.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Jak to już wskazał Sąd Okręgowy podczas omawiania powyżej zarzutu Lp. 2 Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie S. P. (1), oraz wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń</p>			

faktycznych, tak
co do samego
przebiegu
zdarzenia, jak
i rozstrzygając
kwestie
sprawstwa i
winy, czy
kwalifikacji
prawnej czynu
przypisanego
temu
oskarżonemu.

Uzasadnienie
Sądu
Rejonowego
zostało
sporządzone
zgodnie z treścią
art. 424 §
1 k.p.k., który
zresztą nakazuje
zwięźle wskazać,
jakie fakty sąd
uznał za
udowodnione
lub
nieudowodnione,
na jakich w
tej mierze oparł
się dowodach
i dlaczego nie
uznał dowodów
przeciwnych
oraz zwięźle
wyjaśnić
podstawy
prawne wyroku,
do czego zresztą
obliguje Sąd
uzasadniający
wyrok obecna
forma
uzasadnienia
pisemnego.

Także
kwalifikacja
prawna czynu

przypisanego oskarżonemu została przez Sąd Rejonowy dostatecznie omówiona, z uwzględnieniem przekonania tegoż Sądu o działaniu oskarżonego na szkodę interesu publicznego oraz działania oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez A. M. (1) – k. 889.

Sąd Rejonowy przy ocenie materiału dowodowego osobowego, oparł się w pełni na materiałach „TRASZKA – 2/3/4 – PO”. Prawdą jest iż Sąd Rejonowy nie dokonał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku oceny tego materiału dowodowego pod kątem legalności dwóch postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 lutego 2018r. w zakresie art. 17 ust. 3 Ustawy o (...), lecz fakt ten

nie ma żadnego wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy, na skutek podniesionych w tym zakresie zarzutów, dokonał sam tej kontroli i jak to już wskazano powyżej, nie znalazł podstaw do kwestionowania legalności tych orzeczeń, podobnie jak nie znalazł podstaw do stwierdzenia, o czym też powyżej, że I. Z. (1) była instruowana przez funkcjonariuszy (...) co do sposobu prowadzenia rozmów z oskarżonym i korzystała z technik manipulacji wskazanych przez (...). Obrońcy w tym zakresie posługują się jedynie ogólnymi stwierdzeniami sugerującymi takowe zachowania organów ścigania i współpracę z

<p>nimi I. Z. (1), nie wskazując żadnych konkretnych dowodów bezpośrednich lub poszlak, które urzeczywistniły by takie niedozwolone metody (...) w tej konkretnej sprawie zastosowała.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozwiązania Sądowi Rejonowemu w Pile.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny,</p>		

<p>częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższego zarzutu</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>4</p>	<p>II.5 Zarzut obrońców S. P. naruszenia przepisów postępowania w postaci art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez uwzględnienie przez Sąd I instancji jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego oraz wydanie wyroku na podstawie jedynie części dowodów, a także nieuwzględnienie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

przy ich ocenie zasad prawidłowego rozumowania oraz wiedzy i zasad doświadczenia co przejawiało się w szczególności w:

a) ustaleniu wbrew zasadom logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, że działania funkcjonariuszy (...) Delegatura w P. były zgodne z ustawą o CBA w sytuacji, gdy z prawidłowej analizy materiału dowodowego wynika, że kontrole operacyjne „TRASZKA-2/3/4-PO” zarządzane były postanowieniami Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 lutego 2018 r., a z kolei zawiadomienie o przestępstwie zostało złożone przez świadka I. Z. (1) dopiero dnia 27 marca 2018 r. w Delegaturze (...) w P., w którym świadek jednocześnie zeznała, że jej

zamiarach o
zawiadomieniu o
możliwości
popelnienia
przestępstwa
przez
oskarżonego wie
już inny
świadek, tj. E. K.
(2) co najmniej
od lutego 2018
r.,

b) uznaniu
zeznań świadka
I. Z. (1)
za w pełni
wiarygodne,
podczas gdy:

- świadek w
treści
zawiadomienia o
popelnieniu
przestępstwa z
dnia 27 marca
2018 r. zeznała,
iż o tym,
że zamierza
poinformować
(...) i złożyć
zawiadomienie o
możliwości
popelnienia
przestępstwa
wie starosta E.
K. (3), a z
kolei w trakcie
przesłuchana na
rozprawie dnia 6
listopada 2019 r.
zeznała, że E. K.
(3) nie wiedział
o tym, że zgłasza
sprawę do (...),
choć następnie
na pytanie Sądu
w trakcie tego
samego
przesłuchania

oświadczyła że
gdy podjęła
decyzję o
zawiadomieniu
(...)
poinformowała
o tym starostę E.
K. (1),

- w trakcie
przesłuchania na
tej samej
rozprawie dnia 6
listopada 2019 r.
świadek E. K.
(1) wielokrotnie
i stanowczo
podkreślał, że
absolutnie nie
wiedział o
planach I. Z.
(1) złożenia
zawiadomienia o
przestępstwie,
nadto świadek
E. K. (1)
wskazał, że o
fakcie zgłoszenia
sprawy do (...)
dowiedział się
dopiero w dniu
swojego
wezwania do
złożenia zeznań,
które złożył 20
czerwca 2018
r., zatem prawie
3 miesiące po
złożeniu
zawiadomienia
przez I. Z.
(1), podkreślając
również, że nie
mógł się za wiele
dowiedzieć z
samego
wezwania,
bowiem

nastąpiło ono telefonicznie,

- po złożeniu zeznań na rozprawie dnia 6 listopada 2019 r. świadek I. Z. (1) konsultowała się na korytarzu sądu ze świadkiem E. K. (1), który następnie zeznawał, na którą to okoliczność zwrócił uwagę obrońca oskarżonego, co znajduje wyraz w protokole rozprawy z dnia 6 listopada 2019 r.,

- świadek I. Z. (1) podczas przesłuchania na rozprawie dnia 6 listopada 2019 r. zeznała, że pojechała do siedziby Centralnego Biura Antykorupcyjnego Delegatura w P. gdzie 27 marca 2018 r. złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez oskarżonego, po tym jak została przez (...) wezwana, a nie jak wcześniej

twierdziła z
własnej
inicjatywy,

- świadek w
treści
zawiadomienia z
dnia 27 marca
2018 r. zeznała,
że regulamin
konkursu na
Dyrektora
Administracyjnego
Domu Pomocy
Społecznej w F.
nie obligował
komisji
konkursowej do
wezwania do
uzupełnienia
dokumentu
potwierdzającego
ukończenie
szkoły wyższej,
którego nie
przedłożyła A.
M. (1), w
konsekwencji
czego pierwszy
konkurs został
unieważniony,
następnie w
trakcie
przesłuchania
dnia 16 czerwca
2018 r. w
siedzibie
Delegatury (...) w P. świadek zeznała, że Dom Pomocy Społecznej w F. nie posiada wewnętrznego regulaminu konkursu, a przy procedurach konkursowych komisja pod jej przewodnictwem

korzysta z doświadczeń lat poprzednich, gdzie prowadzone były już konkursy, podczas gdy w dalszym toku postępowania przez Sądem I instancji zeznała na rozprawie w dniu 6 listopada 2019 r., iż taki regulamin konkursu na stanowisko Głównego Administratora faktycznie istniał i wskazywał wprost na wymogi formalne jakie musi spełnić kandydat na to stanowisko i wobec braku przedłożenia dokumentu ukończenia szkoły wyższej A. M. (1) nie przeszła do następnego etapu, a nadto zobowiązała się do przedłożenia przedmiotowego regulaminu Sądowi I instancji w terminie 7 dni od dnia rozprawy, czego jednakże nie zrobiła,

- na rozprawie w dniu 4 grudnia 2019 r. świadek

A. D., która była członkiem komisji w trakcie obu konkursów na stanowisko Głównego Administratora (...) w F. zeznała, że nie było regulaminu konkursu na powyższe stanowisko, a nadto wskazała, że nie wie czy komisja mogła wezwać A. M. (1) do uzupełnienia dokumentacji, którą złożyła wraz ze swoją ofertą po ogłoszeniu pierwszego konkursu,

- świadek I. Z. (1), w trakcie drugiego etapu konkursu na stanowisko Głównego Administratora, który odbył się 14 marca 2018 r. nagrała rozmowy kwalifikacyjne z A. M. (1) i drugim kandydatem P. B., podczas gdy jedyna rozmowa, która nie została nagrana przez I. Z. (1) to ta z A. K., który ostatecznie konkurs wygrał,

- z materiału w postaci nagrań stenogramów rozmów komunikatów kontroli operacyjnych „TRASZKA-2/3/4-PO”, w szczególności rozmowy pomiędzy oskarżonym a świadkiem K. W. wynika, iż I. Z. (1) była sterowana przez E. K. (1) (...), co do której to okoliczności zarówno oskarżony, jak i K. W. byli zgodni (rozmowa z dnia 22 marca 2019 r.),

które to oczywiste rozbieżności co do okoliczności faktycznych sprawy nie zostały wyjaśnione przez Sąd I instancji,

c) uznaniu przez Sąd I instancji za udowodniony fakt wywierania przez oskarżonego nacisków na I. Z. (1) w celu doprowadzenia do zatrudnienia na stanowisku Głównego

Administradora
w Domu Pomocy
Społecznej w
F. A. M. (1)
na podstawie
zeznań
świadków, w
szczegółności
zeznania A. K.,
P. B., A. D., H.
L., B. P. (1), J.
K. (1), podczas
gdy świadkowie
nie potwierdzili
powyższego
faktu lub
wskazali
wyłącznie na
krążące na ten
temat plotki lub
domysły,

d) nieustaleniu
przez Sąd I
instancji
okoliczności
dotyczącej
możliwości
bezprawnego
manipulowania
przez świadka
I. Z. (1)
w porozumieniu
ze świadkiem
E. K. (1)
dowodami oraz
prowokowanie
zachowań
oskarżonego
stosując
odpowiednie
techniki
manipulacji, na
co wskazywały
istotne
rozbieżności w
zeznaniach tych
świadków, co z
kolei zgodnie z
zasadami logiki,

wiedzy i doświadczenia życiowego mogło być umotywowane zamiarem wykorzystania sprawy konkursu na stanowisko Głównego Administratora w (...) w F. w celu zdyskredytowania oskarżonego w zbliżających się wyborach samorządowych.,

e) odmowie przyznania wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego S. P. (1), który wskazywał, że sprawa konkursu na stanowisko Głównego Administratora w Domu Pomocy Społecznej w F. została celowo zmanipulowana przez E. K. (1) w związku z nawiązaną przez niego współpracą z (...), w celu politycznego zdyskredytowania oskarżonego w trakcie kampanii przed wyborami samorządowymi, co skutkowało

	zmianą koalicyjną w ramach zawartej pomiędzy (...) w (...) umową koalicyjną.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Analizując tak sformułowany zarzut, Sad Okręgowy nie znalazł podstaw do stwierdzenia, by zeznania I. Z. (1) i E. K. (1) były w taki sposób wewnętrznie i nawzajem sprzeczne, co prowadziłyby do uznania, że zeznania I. Z. (1) nie mogą zasługiwać na przymiot wiarygodności.</p> <p>E. K. (1) już w swoich pierwszych zeznaniach k.365v – potwierdził, że I. Z. (2) przyszła do jego gabinetu w lutym 2018r. i poinformowała go o problemie z przeprowadzeniem konkursu na</p>			

skutek nacisków
S. P. (1).

Świadek
poradził jej
wówczas, że
gdyby faktycznie
nie mogła sobie
z tą kwestią
poradzić, a miał
na myśli
eskalację
nacisków, to ma
zgłosić te sprawę
stosownym
służbom i
wymienić na
pewno (...).

W swoich
zeznaniach na
rozprawie w
dniu 6 listopada
2019r. – k.
796-799v E.
K. (1) wskazał,
że na pewno
dowiedział się,
że sprawa
została
zgłoszona do
(...) w momencie
pierwszego
wezwania do
(...).

Uważna,
logiczna i
chronologiczna
analiza treści
zeznań tych
świadków
wskazuje, że I.
Z. (1) , m.in.
po rozmowie z
E. K. (1) i
jego sugestjach
(jedynie luźnych
sugestich) co do
zawiadomienia

odpowiednich
służb, jeszcze
przed wydaniem
postanowień
przez Sąd
Okręgowy w
Warszawie,
skontaktowała
się z (...) i to było
impulsem do
działań
operacyjnych.
Zatem E. K.
(1), mógł istotnie
nie wiedzieć do
czasu
przesłuchania,
czy I. Z. (1) takie
zawiadomienie
ostatecznie
złożyła, oraz w
jakiej formie to
uczyniła. Nie
wyklucza to
faktu, że I. Z.
(1) zeznawała, że
E. K. (1) wiedział
o tym, że takie
zawiadomienie
może złożyć,
gdyż sam E. K.
(1) i tylko on, jej
to zasugerował,
gdy przyszła do
niego po radę jak
postąpić w tej
trudnej dla niej
sytuacji życiowej
i zawodowej.

Słuszne jest
zatem i
prawdziwe
ustalenie, że I.
Z. (1) zanim
została wezwana
na przesłuchanie
przez (...), które
odbyło się w
dniu 27 marca

2018r. z własnej inicjatywy, w czasie pomiędzy obydwojma konkursami na Głównego Administratora, poinformowała o nieprawidłowościach w działaniach oskarżonego S. P., co uruchomiło działania (...) w zakresie kontroli operacyjnej.

Sąd Okręgowy nie znalazł także podstaw do formułowania negatywnych i wpływających na wiarygodność zeznań świadków, wniosków z faktu spotkania, czy kontaktu I. Z. (1) z E. K. (1) przed salą rozpraw w Sądzie Rejonowym w Pile. Brak jest dowodów by świadkowie w jakikolwiek sposób konsultowali lub ustalali zeznania i to bezpośrednio w dniu przesłuchania w Sądzie. Świadczenie zostało oficjalnie wezwani w celu

złożenia zeznań,
co tłumaczy
bezpośrednie
spotkanie, a
skoro się znali,
nie musieli
tworzyć
groteskowych
pozorów, że się
nie znają i
mogli w sposób
oczywisty i
spontaniczny
zamienić kilku
słów.

Nie sposób
wywnioskować
także z materiału
dowodowego i
są to jedynie
odosobnione
twierdzenia
obrońców oparte
na wskazanej w
apelacji
rozmowie
oskarżonego S.
P. z K. W., że
I. Z. (1) była
sterowana przez
E. K. (1). Inny
bowiem obraz
rzeczywistości
wyłania się z
zeznań K. W.,
który poza
rzeczywistym
przedstawieniem
kontaktów z
I. Z. (1)
i oskarżonym,
wskazał
ponadto, że z
jego 20 letniego
doświadczenia
samorządowego
wynika, że
ogłoszenie o
naborze,

postępowanie
konkursowe jak
i wybór
określonego
kandydata
należy do
Dyrektora (...)u
– k. 368.

To właśnie ta
samodzielność
Dyrektora (...)u
pozwalała I. Z.
(1) na ogłoszenie
konkursu w
sposób, jaki
był rzetelny
i zgodny z
dotychczasowymi
kanonami.

Niewątpliwie to
I. Z. (1) miała
kompetencje do
ustalenia
kryterium
konkursu, w tym
dokumentów,
które kandydaci
winni
przedstawić.

I. Z. (1) w
sposób spójny
i wiarygodny
wskazała
dlaczego został
ogłoszony drugi
konkurs, oraz z
jakich przyczyn
nie została
nagrana
rozmowa z A. K.,
trzecim
uczestnikiem
tego konkursu.
W zakresie
przeprowadzenia
konkursów oraz
nacisków jakie
wywierał

oskarżony na I. Z. (1), znaczną rolę odegrały wreszcie zeznania samej A. M. (1), w części, w której Sąd Rejonowy dał im wiarę.

Sąd Okręgowy zatem podziela w pełni dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę zeznań świadków, nawet tych „ze słyszenia” albowiem świadkowie oskarżenia tworzą pełny obraz przestępczego działania oskarżonego S. P. (1).

Nieuprawnione są zatem twierdzenia obrońców w apelacji, iż istniała w niniejszej sprawie możliwość bezprawnego manipulowania przez świadka I. Z. (1) w porozumieniu ze świadkiem E. K. (1) dowodami oraz z ich strony prowokowanie zachowań oskarżonego poprzez

<p>stosowanie odpowiednich technik manipulacji w celu zdyskredytowania oskarżonego w zbliżających się wyborach samorządowych. Są to odosobnione i oparte na domysłach twierdzenia oskarżonego i obrony, nie poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami, stworzone jedynie w celu uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności za swój czyn.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

ponownego rozwiązania Sądowi Rejonowemu w Pile.		
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższego zarzutu		
Lp.	Zarzut	
5	II.6 Zarzut obrońców S.P. naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez nierozstrzygnięcie wątpliwości w sprawie na korzyść oskarżonego, przejawiające się w błędnym przyjęciu przez	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

Sąd I instancji,
że S. P.
(1) dopuścił się
zarzucanego mu
czynu, podczas
gdy
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy
uniemożliwia
jednoznaczne
rozstrzygnięcie,
iż:

a) doszło do
nadużycia
kompetencji w
zakresie
sprawowanego
przez
oskarżonego
nadzoru nad
działalnością
Domu Pomocy
Społecznej w
F. wobec braku
ustalenia przez
Sąd I instancji
faktycznego
zakresu i rodzaju
(treści)
uprawnień,
które oskarżony
jako
funkcjonariusz
publiczny
rzekomo
przekroczył oraz
z uwagi na fakt,
że całokształt
materiału
dowodowego w
szczegółności
rozbieżności w
zeznaniach
świadczków oraz
brak
bezpośrednich
dowodów nie
pozwala na

ustalenie winy
i sprawstwa
oskarżonego w
sposób
niebudzący
wątpliwości,

b) doszło do
podżegania I.
Z. (3) pełniącej
funkcję
Dyrektora Domu
Pomocy
Społecznej w F.
przez
oskarżonego, do
niedopełnienia
obowiązków lub
przekroczenie
uprawnień w
związki z
przeprowadzam
przez nią
konkursem na
stanowisko
Głównego
Administradora
w Domu Pomocy
Społecznej w
F., wobec braku
ustalenia przez
Sąd I instancji
faktycznego
zakresu i rodzaju
uprawnień oraz
obowiązków
ogólnych, które
I. Z. (1)
posiadała jako
funkcjonariusz
publiczny oraz
szczególnych i
indywidualnych,
które posiadała
jako Dyrektor
Domu Pomocy
Społecznej w F..

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych wątpliwości dowodowych w niniejszej sprawie, które nakazały by Sądom obu instancji zwątpić o sprawstwie i winie oskarżonego S. P. (1).</p> <p>Na okoliczność ustalenia zakresu i rodzaju uprawnień i obowiązków zarówno I. Z. (1) jak i oskarżonego S. P. (1) Sąd Rejonowy zgromadził wystarczający materiał dowodowy zarówno osobowy jak i rzeczowy. Zarówno dokumenty jak i zeznania świadków, przedstawicieli organów samorządowych i podległych im placówek,</p>	

pozwoliły na
ustalenie, że
oskarżony
wbrew
twierdzeniom
obrony
wyczerpał
znamiona
zarzucanego mu
czynu i w
tym zakresie
Sąd Okręgowy
podziela
stanowisko Sądu
Rejonowego jak
i wywodu tegoż
uzasadnia
wskazane
powyżej.

W sposób
bowiem
nieuprawniony
S. P. (1) dążył do
przeforsowania
faworyzowanej
przez siebie
kandydatki. W
aktach sprawy
znajduje się
Regulamin
Organizacyjny
Starostwa
Powiatowego w
P. oraz uchwały
w zakresie jego
zmian, czy
wreszcie
Uchwały
Zarządu Powiatu
w P. w sprawie
podziału zadań
i kompetencji
pomiędzy
etatowymi
członkami
Zarządu Powiatu
w P.. Wg. tych
dokumentów
Wicestarosta P.

<p>bezpośrednio nadzoruje i koordynuje jednostki działające w zakresie pomocy społecznej. Jak już wyżej wskazano, nadzór i koordynacja, to nie ingerencja w konkurs, który musi odbywać się bezwzględnie, czego wymaga interes społeczny, w ramach odpowiednich kompetencji kandydatów i pod nadzorem odpowiedniej komisji. W przeciwnym razie, w kompetencjach wicestarosty byłoby wprost powoływanie wskazanej przez siebie osoby na konkretne stanowisko i wówczas przeprowadzenie konkursu na Głównego Administratora byłoby zbędne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w</p>	<p># zasadny</p>	

<p>zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. od popelnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozwiązania Sądowi Rejonowemu w Pile.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższego zarzutu</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>6</p>	<p>III.</p>	<p># zasadny</p>

Zarzut obrońców S. P. błędu w ustaleniach faktycznych, będący następstwem opisanych powyżej uchybień, w szczególności przyjęcia za udowodnione faktów bez dostatecznej ku temu podstawy w zebranych materiale dowodowym oraz przyjęcia nietrafnym kryteriów oceny tego materiału, a przejawiający się w:	# częściowo zasadny # niezasadny
a) błędnym przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w przepisie art. 231 § 2 w sytuacji gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, iż został ustalony zakres i rodzaj uprawnień które oskarżony jako funkcjonariusz publiczny miał przekroczyć,	

b) błędnym przyjęciu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w przepisie art. 18 § 1 w zw. z art. 231 § 1, w sytuacji, gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, iż został ustalony zakres i rodzaj uprawnień oraz obowiązków I. Z. (1) do których przekroczenia lub niedopełnienia oskarżony miał podzegać, podczas gdy źródło praw i obowiązków funkcjonariusza publicznego, których odpowiednio przekroczenie lub niedopełnienie stanowi warunek konieczny realizacji znamion omawianego przestępstwa z art. 231 § 1 oraz § 2 k.k. zależy od charakteru obowiązku i

może mieć
charakter
ogólny,
szczególny lub
indywidualny.
Skarżący
podkreślił, że
źródła praw
i obowiązków
oskarżonego
oraz
odpowiednio I.
Z. (1) nie
stanowiły
przedmiotu
analizy Sądu
I instancji, a
zatem wobec
braku ustalenia
zakresu
uprawnień i
obowiązków
oskarżonego
oraz I. Z. (1),
niemożliwe jest
przypisanie mu
sprawstwa oraz
winy w zakresie
popelnienia
zarzucanych mu
czynów,

c) błędnym
przyjęciu, że
oskarżony
swoim
zachowaniem
wyczerpywał
znamiona
przestępstwa z
art. 231 § 2 k.k.
w zb. z art. 18
§ 2 k.k. w zw. z
art. 231 § 1 k.k.
w zw. za art. 11 §
2 k.k. w sytuacji,
gdy z zebranego
materiału
dowodowego
wynika, że

	<p>oskarżony nie działał na szkodę interesu prywatnego lub publicznego. Wobec nieustalenia przez Sąd I instancji działania przez oskarżonego na szkodę interesu publicznego lub prywatnego oraz objęcia swoim zamiarem działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, a zatem z uwagi na nie wyczerpanie przez zachowanie skarżonego znamion przestępstwa z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k w zw. za rt. 11 § 2 k.k. niemożliwe jest przypisanie mu sprawstwa oraz winy w zakresie popełnienia zarzucanych mu czynów.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Jak już powyżej
wskazano, na
okoliczność
ustalenia
zakresu i rodzaju
uprawnień i
obowiązków
zarówno I. Z.
(1) jak i
oskarżonego S.
P. (1) Sąd
Rejonowy
zgromadził
wystarczający
materiał
dowodowy
zarówno
osobowy jak i
rzeczowy.
Zarówno
dokumenty jak i
zeznania
świadców,
przedstawicieli
organów
samorządowych
i podległych
im placówek,
pozwoliły na
ustalenie, że
oskarżony
wbrew
twierdzeniom
obrony
wyczerpał
znamiona
zarzucanego mu
czynu i w
tym zakresie
Sąd Okręgowy
podziela
stanowisko Sądu
Rejonowego jak
i wywodu tegoż
uzasadnia
wskazane
powyżej.

W sposób
bowiem
nieuprawniony
S. P. (1) dążył do
przeforsowania
faworyzowanej
przez siebie
kandydatki. W
aktach sprawy
znajduje się
Regulamin
Organizacyjny
Starostwa
Powiatowego w
P. oraz uchwały
w zakresie jego
zmian, czy
wreszcie
Uchwały
Zarządu Powiatu
w P. w sprawie
podziału zadań
i kompetencji
pomiędzy
etatowymi
członkami
Zarządu Powiatu
w P.. Wg. tych
dokumentów
Wicestarosta P.
bezpośrednio
nadzoruje i
koordynuje
jednostki
działające w
zakresie pomocy
społecznej. Jak
już wyżej
wskazano,
nadzór i
koordynacja, to
nie ingerencja w
konkurs, który
musi odbywać
się
bezwplywowo,
czego wymaga
interes
społeczny, w

ramach
odpowiednich
kompetencji
kandydatów i
pod nadzorem
odpowiedniej
komisji. W
przeciwnym
razie, w
kompetencjach
vicestarosty
byłoby wprost
powoływanie
wskazanej przez
siebie osoby
na konkretne
stanowisko i
wówczas
przeprowadzanie
konkursu na
Głównego
Administradora
byłoby zbędne.

Wszystkie
znamiona czynu
przypisanego
oskarżonemu, w
tym działanie
na niekorzyść
interesu
publicznego,
wynikają
bezpośrednio z
opisu czynu
przypisanego
oskarżonemu S.
P. (1) i
zostały przez
Sąd Rejonowy
prawidłowo
ustalone i
opisane w
uzasadnieniu
pisemnym. Sąd
Okręgowy nie
znajduje innych
argumentów na
poparcie tezy
przyjętej przez

<p>Sąd I instancji i uznaje, że wszelkie zarzuty w tym zakresie są bezpodstawne i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami w zakresie wszystkich znamion przestępstwa przypisanego S. P. (1).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozwiązania Sądowi Rejonowemu w Pile.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku</p>		

za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższego zarzutu			
Lp.	Zarzut		
7	I. Zarzut obrońców S. P. obraży przepisów prawa materialnego, tj. art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. poprzez dokonanie przez Sąd I instancji błędnej wykładni wskazanych przepisów oraz ich niewłaściwe zastosowanie, w ten sposób, że Sąd dopuścił się błędu w subsumpcji, tj. wadliwie uznał,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

że ustalony w sprawie stan faktyczny odpowiada hipotezie przepisu art. 231 § 1 oraz § 2, a tym samym niesłusznie przyjął, że zachowanie oskarżonego S. P. (1) wypełniało znamiona zarzucanego mu czynu.

Zdaniem apelujących dopiero ustalenie źródła oraz zakresu praw i obowiązków funkcjonariusza stanowić by mogło podstawę do oceny, czy zarzucane oskarżonemu zachowanie naruszyło którykolwiek z nakazów lub zakazów.

Niezależnie od powyższego apelujący podnieśli, że Sąd I instancji na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w sprawie materiału dowodowego nie ustalił znamienia czynu zabronionego

	<p>stypizowanego w art. 231 k.k., które polega na działaniu na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.</p> <p>Apelujący zwrócili uwagę, że przestępstwo stypizowane w art. 231 § 1 oraz § 2 k.k. jest przestępstwem umyślnym, wobec czego Sąd I instancji winien wykazać, czemu zdaniem skarżących uchybił, że oskarżony objął swoim zamiarem zarówno przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków i działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut ten został postawiony przez obronę na wstępie apelacji. Niewątpliwe jednak Sąd</p>			

Okręgowy musiał odnieść się do zarzutów pierwotnych, tj. obrazy prawa procesowego i mogącego wynikać z tej obrazy, jeżeli miałyby ona wpływ na treść wyroku, błędu w ustaleniach faktycznych, co sprawiło, że zarzuty te zostały omówione jako pierwsze i co jednocześnie dało podstawy do stwierdzenia, że nie doszło do obrazy przez Sąd Rejonowy prawa materialnego.

Sąd Rejonowy ustalił, na czym polegało sprawstwo oskarżonego S. P.. W opisie czynu przypisanego dano temu wyraz i opis ten wprost wskazuje, że oskarżony działał na szkodę interesu publicznego, co zostało wyartykułowane w pisemnym uzasadnieniu.

Wniosek

<p>1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego S. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>2. Ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozwiązania Sądowni Rejonowemu w Pile.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak to już wskazano powyżej brak jest podstaw do uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosków obrońców po rozważeniu argumentów powyższego zarzutu.</p>		

Lp.	Zarzut		
1	<p><u>Oskarżony J. P. (1)</u></p> <p>1. Zarzut obrońcy oskarżonego J. P. <i>błędnej oceny dowodów w postaci zeznań J. P. (1)</i> w zakresie, jakim Sąd I instancji uznał te zeznania za niewiarygodne i odniósł je do dowodów zgromadzonych w sprawie. Zdaniem apelującego z żadnego dowodu, a przede wszystkim <i>dowodów osobowych</i> nie wynika, ażeby J. P. miał jakkolwiek dostęp do informacji niejawnych związanych z konkursem na stanowisko Administratora (...).</p> <p>2. Zarzut obrońcy J. P. (1) <i>naruszenia prawa materialnego art. 18 § 3 k.k.</i>, poprzez</p>	# zasadny	
		# częściowo zasadny	
		# niezasadny	

	<p>błędne jego zastosowanie i uznanie, że przekazywanie informacji nieistotnych, ogólnie dostępnych i powszechnie znanych stanowi działanie wyczerpujące znamiona pomocnictwa w rozumowaniu ww. przepisu, podczas gdy, przekazywanie w tym zakresie informacji S. P. w żaden sposób nie ułatwiało popełnienia czynu zabronionego.</p> <p><u>Obydwa zarzuty zostaną omówione łącznie</u></p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zdaniem Sądu Okręgowego w odniesieniu do osoby oskarżonego J. P. (1), Sąd Rejonowy dokonał błędnej i dowolnej oceny</p>			

zebranych dowodów i nawet uzasadnienie pisemne nie zawiera przekonywujących treści, wskazujących na to, by oskarżony J. P. dopuścił się jakiegokolwiek przestępstwa.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony J. P. wiedział o zamiarach oskarżonego S. P. (1) w zakresie zatrudnienia A. M. (1) na stanowisku Głównego Administratora w (...) w F.. Sam bowiem z tego stanowiska ustąpił i pozostawał w przyjacielskich stosunkach ze S. P. (1), a także popierał jego zamysł (...) operacyjne fakt ten potwierdzają

Zgodzić się także należy z apelującym, że wszelkie czynności związane z przygotowaniem konkursów na to stanowisko, czy wreszcie rezultaty tych

konkursów, były jawne, a wyniki konkursów nie były niejawne.

Można zatem powiedzieć, że J. P. (1) był jedynie biernym obserwatorem działań S. P. i nie przekazywał żadnych unikalnych i pomocnych informacji, o których S. P. by nie wiedział, lub które mogłyby mu pomóc w nieuprawnionej realizacji obsady stanowiska przez A. M. (1). Oskarżony był przy rozmowie, jaka miała miejsce w grudniu 2017 r., na której S. P. poinformował, że oskarżony przestanie pełnić funkcję administratora i wyraził swoje oczekiwania co do następcy J. P., lecz po tej dacie S. P. w sprawie działań związanych z konkursami i zatrudnieniem A. M. (1) rozmawiał z wieloma osobami związanymi ze Starostwem, w

tym z samą
I. Z. (1) i
zdaniem Sądu
Okręgowego, a
wynika to
bezpośrednio z
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego,
nie potrzebował
żadnego
wsparcia ze
strony J. P.,
by próbować
osiągnąć
wyznaczony
sobie cel.

Zdaniem Sądu
Okręgowego Sąd
Rejonowy
dokonał, błędnej
oceny, a tym
samym
nadinterpretacji
zeznań I. Z., A.
M., J. K., M. B.,
B. P., J. K. oraz
I. Z. w zakresie
dotyczącym J.
P.. Z tak
zebranego
materiału
dowodowego nie
wynika
przestępczy
zamiar tego
oskarżonego.
Podnieść
bowiem należy,
że za
pomocnictwo
odpowiada ten,
kto w zamiarze,
aby inna osoba
dokonała czynu
zabronionego,
swoim
zachowaniem

ułatwia jego
popelnienie.

Tymczasem J.
P., jeżeli już
przekazał S.
P. jakiegokolwiek
informacje
dotyczące
działań I. Z.,
to nie były
one tajne, czynił
to uzyskawszy
je na gruncie
towarzyskim, w
dobrej wierze
przekazując je
S. P. i w
żaden sposób
nie ułatwiał one
działań S. P.,
gdyż oskarżony
radził sobie sam.

Ze
zgromadzonego
materiału
dowodowego nie
wynika zatem,
by J. P.
w jakiegokolwiek
sposób próbował
wpływać na
przebieg
konkursu lub
uzyskać jakieś
szczególne
informacje co do
jego przebiegu.

Jak słusznie
podnosi
obrońca,
informacje o
członkach
komisji
konkursowych i
osobach
kandydatów S.
P. bez żadnego
problemu

uzyskałby także od samej dyrektor I. Z., a nagrane rozmowy ze świadkami M. B. czy K. S. wskazują, że rozmowy dotyczące przedmiotowego konkursu były prowadzone z wieloma osobami i S. P. radził się wielu osób jak ma postąpić i w rozmowach tych sprawa zaangażowania S. P. w konkursy była akcentowana znacznie bardziej niż w rozmowach z J. P..

Ponadto czyn zarzucany i przypisany oskarżonemu J. P. miał polegać na przekazywaniu informacji dotyczących przebiegu konkursu oraz o decyzjach podejmowanych w związku z tym konkursem przez I. Z. (1).

Natomiast nie zarzucono oskarżonemu bezpodstawnego

wpływania na sam przebieg konkursów, poprzez chociażby przeprowadzanie dyscyplinujących rozmów ze znanymi sobie pracownikami (...), by ci nie popierali działań I. Z., lub by namawiał S. P. do wyciągnięcia konsekwencji wobec I. Z.. Jakikolwiek ustalenia i rozważania w tym zakresie, jak słusznie zauważa obrońca, Sąd Rejonowy uczynił poza zarzutem aktu oskarżenia i nie mogą one stanowić podstawy do uznania oskarżonego J. P. za winnego czynu mu zarzucanego. Natomiast sam akt solidarności z działaniami S. P., czy też wspieranie jego działań w dążeniu do intratnego zatrudnienia A. M. (1), nie czynią jeszcze z oskarżonego J. P. przestępcy, chociaż są głęboko

niemoralne i nie mogą być usprawiedliwione sympatią towarzyską bądź podporządkowaniem partyjnym.

Podzielić zatem należy pogląd obrońcy oskarżonego zawarty w apelacji, że informacje, z którymi oskarżony J. P. dzielił się z S. P. miały charakter jego opinii, ocen, plotek czy informacji powszechnie znanych i dostępnych, nie miały natomiast ułatwiać S. P. popełnienia przestępstwa z art. 231 k.k. w rozumieniu art. 18 § 3 k.k.

Słusznie obrońca zarzucił, że Sąd Rejonowy nie zwrócił uwagi na kwestię umyślności działania sprawcy i nie wskazał z czego wywodzi fakt, iż J. P. miał działać w celu by S. P. miał podżegać I. Z. do popełnienia czynu

zabronionego.
 Podzielić należy pogląd obrońcy, że pomiędzy rzekomym działaniem J. P. polegającym na przekazywaniu informacji a działaniem głównego sprawcy polegającym na podżeganiu I. Z. do przekroczenia uprawnień, nie ma żadnego związku przyczynowego i nie sposób wykazać, by oskarżony J. P. miał wiedzę i świadomość, że S. P. podejmie czynności, które mogłyby zostać uznane za czyn zabroniony.

Wniosek

1. Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego J. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

2. Ewentualny wniosek o uchylenie

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

<p>apelacji obrońców oskarżonego S. P. (1). W realiach niniejszej sprawy nie wystąpiły również podstawy wskazane w art. 439, 440 i 455 k.p.k., uzasadniające zmianę lub uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.</p> <p>Sąd II instancji ocenił przy tym z urzędu, że również orzeczenie o karze jest wyważone, sprawiedliwe i nie razi surowością.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1 Zmiana zaskarżonego wyroku (punkt IV) poprzez uniewinnienie oskarżonego J. P. (1) od</p>		

<p>popelnienia zarzucanego mu czynu z art. 18§ 3 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k. i w związku z powyższym uchylnie orzeczenia zawartego w punktach IV,V,VI i VII w części dotyczącej oskarżonego J. P. (1)</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>Powodem utrzymania wyroku w mocy była pełna zasadność zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego J. P. (1).</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>XXXXXXXXXXXX</p>	<p>XXXXXXXXXXXX</p>	<p>XXXXXXXXXXXX</p>

	<p>ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. 1983 Nr 49, poz. 223) z późniejszymi zmianami.</p> <p>Kosztami procesu w sprawie oskarżonego J. P. (1) za I i II instancję Sąd obciążył na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. Skarb Państwa.</p>
7. PODPIS	
Mariusz Sygreła Ewa Taberska Hanna Bartkowiak	